

og det maa være alle Deres Stilling, som sympatistere med hans ifjor udviklede Opfattelse. Denne Tale om et „Kompromis“ er i Virkeligheden en Skuffelse; det ærede Medlem faar ikke sine Anskuelse, endog blot tilnærmelsesvis, realiserede ved dette Skib til 1,300,000 Rb. med 8 Tommers Plader; han vinder ikke Noget ved det, tværtimod, han taber. — Jeg skulde dog ikke alene for at sige dette have lagt fornyet Beslag paa det ærede Things Opmærksomhed, dersom det ikke forekom mig, at der kunde være et Ord at sige endnu, som kunde være til nogen Nytte. Det er nemlig dette, at Spørgsmaalet bliver uheldigt stillet, dersom man absolut vil reise det til at være en Kamp mellem store og smaa Skibe. Det forekommer mig, at der er al Mulighed for at følge det ærede Medlem for Helsingør i hans vistnok berettigede Ønske om, at vi tillige maa faa smaa Skibe til Forsvar af vore Farvande i engere Forstand. Derfor kunne vi jo godt, naar vi overhovedet ville have søgaaende Skibe, bygge dem saaledes, at de ogsaa ere istand til at præstere Noget. Det forekommer mig, at vi kunde faa det Udbytte ud af den ifjor og iaar førte Forhandling, at vi med det ærede Medlem for Helsingør erkjendte, at der var lagt for megen Bægt paa det Store, at vi havde for meget offret vore Kræfter til denne ene Retning, at vi havde kun tænkt paa, hvad vi kunde gjøre for at kæmpe i Østersøen eller Kattegattet mod en fjendtlig Flaade, og for lidt beskæftiget os med, hvad der lod sig gjøre for at skabe et lokalt Forsvar og benytte „vore Bjerge“, som det ærede Medlem ifjor udtrykte sig, til en Guerillakrig paa Havet, og at vi skulde tage denne Opgave med ved Siden af den anden. Det vilde jeg anse for overmaade nyttigt, om man kunde komme dertil, og jeg er altsaa ingenlunde af dem, der ønske at fravige det ifjor indgaaede saakaldte „Kompromis“, forsaavidt det kan medføre Nødvendigheden af, at vi nøie undersøge dette Spørgsmaal. Men Kompromiset er daarligt i alle Henseender, dersom det fører til, at vi ikke adoptere det Princip, som blev opstillet for os ifjor, men vedblive at følge det gamle Princip, og saa dog slaa af paa, hvad dette kræver.

Efter som Nr. 56 er et søgaaende Skib, her det ogsaa bygges saaledes, at det er istand til at fyldestgjøre Fordringerne til et saadant. Naar Marinebestyrelsen i 1870 i Foraaret sagde til os: „Et Skib til 1,800,000 Rb. med 10 Tommers Plader bør ikke sendes ud paa Søen, det er usvarligt at sende det ud, fordi det ikke kan staa sig“, saa ser det dog i højeste Grad besynderligt ud, at Marinebestyrelsen i 1871 kommer til os med et søgaaende Skib, der endnu meget mindre fyldestgjør Nutidens Fordringer. Det kan dog ikke være rigtigt begge Dese. Det ærede Medlem for Helsingør, der ifjor talte saa varmt og saa kraftigt for sin Opfattelse, burde ikke nu holde sig alene til Ordet „Kompromis“, naar derved Statens Bel ud sættes for Fare eller Skade, men burde støtte Bestræbelserne for, naar det skal være et søgaaende Skib, da ogsaa at faa det indrettet saaledes, at det virkelig bliver det. Det er, fordi en Besparelse af 500,000 Rb. og en Binding af 6 Fod i Dybgaende ikke medfører sande Fordele for Staten, at jeg siger, at det er en illusorisk Gevinst, som derved opnaas. Vi maa meget hellere gaa hen og betale noget Mere for at faa Noget, som er godt, end spare Penge og derved faa Noget, der hverken er det One eller det Andet. Det er uforstandigt at bygge Noget, om hvilket vi i dette Dieblik maa erkjende, at det er utilstrækkeligt, og om hvilket en Marinebestyrelse, der i de væsentlige Træk var den samme som den nuværende, har sagt os, at det vilde være usvarligt; thi det maa vi vel erindre, at om end Marineministeren er skiftet siden ifjor, sidde dog i Marineministeriets Bestyrelse og paa Bærstet væsentlig de samme Mænd, som vare der forrige Gang, og jeg kan ikke tro, at der er foregaaet en saadan Revolution i Anskuelse, at man nu skulde være kommen til iaar at kalde det for rigtigt, som man ifjor har erklæret for absolut urigtigt. Kunde det blive Udbyttet af vore Overveielser, at vi tillige kom til at optage Spørgsmaalet om smaa Skibe og lokalt Forsvar tilsøs, vilde der derved være vundet et virkeligt Fremskridt, som ogsaa kunde tilfredsstille det ærede Medlem for Helsingør, af hvem vi saa til Gjengjæld kunde